

رسیدن یک نشریه با بافت دانش جویی به مرز ۵۰۰امین شماره، به اندازه‌ی کافی مهم هست که حواشی مربوط به چگونگی رسیدن آن، وضعیت فعلی اش و حتی وضعیت آینده‌اش را تحت الشعاع قرار دهد. واقعیت این است که کم‌تر نشریه با بافت دانش جویی بوده است که بتواند سال‌های سال، بدون وقفه و آن هم دو شماره در هفته منتشر شود و در این مدت تمام بحران‌های مالی و نیرویی به خیر رد کند و بتواند ماهیت و استخوان‌بندی رفتاری خود را حفظ کند و البته در سطح قابل قبولی از کیفیت باقی بماند. و این میسر نمی‌شده است مگر به همت دانش جویانی که با نگاهی حرفه‌ای‌تر از نگاه یک نشریه‌ی دانش جویی به روزنامه نگریسته‌اند و آن را بال و پر داده‌اند. سیاهه‌ی بلندبالای دانش جویانی که بعد از برخورد با روزنامه و فعالیت در آن، به کلی جذب امور روزنامه نگاری شدند و اینک در بهترین نشریات کشور قلم می‌زنند، گویای همین مطلب است که روزنامه جمعی حرفه‌ای بوده که با ابزارهای غیرحرفه‌ای نشریه‌ای حرفه‌ای منتشر می‌کرده‌اند و هنوز هم همین نگاه در روزنامه وجود دارد. حجم خبرهای تولیدی روزنامه در اغلب شماره‌ها و به جز در مواردی خاص - که گاه خبرگزاری‌ها با بی‌مهتری آن‌ها را به نام خود در تلکس خویش قرار می‌دهند - با توجه به ابعاد و امکانات قابل قبول بوده است و کیفیت مطالب صفحات داخلی از قبیل اندیشه و علمی و آیتی و هنری و ادبی و این اواخر رشد و کارآفرینی با کیفیت فعلی مطالب منتشر در نشریات کشور برابری می‌کند. روزنامه البته ضعف هم کم ندارد که بخش قابل توجهی از آن ناشی از استقبال کم‌روئق دانش جویان برای فعالیت در آن در سالیان اخیر بوده است. طوری که در مقاطعی قلت نیروی انسانی را به جد احساس کردیم.

در کنار همه‌ی این مسایل، پیشینیان روزنامه، منشی را در آن به یادگار گذاشته‌اند که علیرغم گذشت یک دهه هنوز پابرجاست و آن نجیب بودن روزنامه‌ی شریف است و مسلماً جایگاه خاص صاحب امتیاز روزنامه هم در تثبیت چنین منشی بی‌تاثیر نبوده است. روزنامه در تمام این سال‌ها، تمام انتقادات و گاه‌لحن و توهین‌ها را به جان خریده و دم برنیاورده. تکذیبی‌های‌هایی را چاپ کرده که در درستی خبر آن شک نداشته است، مصاحبه‌هایی را چاپ نکرده که می‌دانسته چه قدر پرخواننده خواهند بود و آن‌ها را برای همیشه در پوشه‌ی "غیر قابل چاپ" اتاق سردبیری انبار کرده است. در مقابل نیش‌ها و حمله‌هایی که گاه و بی‌گاه صورت می‌گیرد، حتی دفاع مستقیمی هم از خود نکرده است. اصحاب روزنامه برای نقدها پاسخ‌هایی نیک دارند، اما شرح این جگرها را به زمانی دگر موکول کرده‌اند...

واقعیت این است که روزنامه در خلال این سال‌ها جایگاه شیفتگان کم‌شمار روزنامه‌نگاری در میان دانش جویان شده است، جایگاه دانش جویانی که بی‌مزد و منت به این حرفه عشق می‌ورزند و نه تنها گاه بی‌عنایت مانده‌اند، که انواع انتقادات و نیش و کنایه‌های بعضا ناشی از بی‌خبری را هم پذیرا شده‌اند، از سویی محافظه‌کار تلقی شده‌اند و از سوی دیگر به تندروی متهم. اما چه باک، که عشق بازان مستحق هجرانند...

یک گفت و گوی صریح با معاون دانش جویی

دانشگاه در مورد حوادث اخیر شریف

از دو جناح بیایند و سخن رانی کنند

• یک عده تحریکاتی را شروع می‌کنند و متأسفانه مواردی وجود دارد که در شان دانش جو و دانشگاه نیست.

• در موارد انضباطی حرف مراجع ذی صلاح مدرک محسوب می‌شود. وقتی مرجعی مثل حراست چیزی می‌گوید نیازی به مدرک نیست.

• ما با هر بی‌نظمی که از هر طیفی در دانشگاه سر بزنند برخورد می‌کنیم.

• نظارت در مورد حجاب در دانشگاه بیش‌تر نشده است. به نظرم حساسیت بچه‌ها بیش‌تر شده.

• نمی‌دانم واقعا کار فرهنگی برای حجاب چه طور می‌شود انجام داد؟ اگر فضای فکری بچه‌ها نزدیک شود مساله خودبه خود حل می‌شود.

صفحه‌ی ۲

www.sharifdaily.com

همراه با آرشیو تمام شماره‌های گذشته به صورت pdf

سایت روزنامه‌ی شریف را هر صبح انتشار ببینید